

Marea Întâlnire

Flavius Laurian Duverna

Marea Întâlnire

La Tine, o Doamne, în rug-astăzi vin
Cu sufletul searbăd scăldat în suspin,
Să-mi vindeci durerea și chinul amar
Să-mi dai pacea dulce a sfântului har!

De-a Ta părtășie mi-e sufletul dornic
De Spiritul Sfânt, să rămân statornic,
Să înving totdeauna, demonica vrajă
Să nu cad pe cale, în tainica-i mreajă.

Iubirea prea Sfântă aș vrea să pricep
Și-o viață prin jertfă cu drag să încep,
Puterile toate, cu patos să-mi strâng,
La pieptu-Ți Isuse, să cad și să plâng!

Să-mi știu azi zdrobită, a trupului fire,
Din sclavia-i cea crudă să am izbăvire,
Să lupt spre-a o birui, cu poftele sale
Dorințele și planurile, să fie-ale Tale!

Idealul prea scump aș vrea să-l ajung,
Și-n calea credinței, deși drumu-i lung,
Să strâng vreau cu sârg, laurii cerești
În ghirlande de-aur, din spinii lumești.

Prin văi și ruine, prin deșert sau pustiu
De-o fi ca să trec, al Tău vreau să fiu!
Pe drumul dreptății, condu-mă înainte
Și-așterne-mi pe cale, povețele sfinte!

Cu dor necuprins Te chem, Te doresc,
Căci azi simt nevoie, de harul ceresc,
Povara din suflet aș vrea s-o descarc
La crucea Golgotei, iubirea să-ncarc!

Să spun lumii întregi, iubirea cea vie
Și-n inimi zdrobite, ea mereu să-nvie,
Și-n partea de lucru, care îmi revine
În dureri și lacrimi, să fiu lângă Tine!

Cu planul salvării, spre culmi înainte

Să spun tuturor, să le-aduc aminte,
De harul Tău Sfânt, pentru omenire,
De vestea cea bună, de marea iubire.

Și vrajba și ura, de mi-or fi-mpotrivă
Ca luntrea vieții, să-mi ducă-n derivă,
Spre Tine să-mi fie, speranța salvării
Să nu mă scufund, în adâncul mării!

Năvalnice valuri, prin volburi de ape
De-or izbi-n furie credința să-mi sape,
Dragostea voi pune-o, în locul dintâi
Nădejdea sublimă, îmi va fi căpătâi.

Spre sfântul ideal peste valuri purtat
Condu-mă la țărmul cel mult așteptat,
Și-n negura nopții, trimite-mi lumină
Din farul cel veșnic, din slava divină!

Pe-ntinderi de ape în timp de furtună
Când brațul nevolnic e gata s-apună,
O, Tu barca salvării, aruncă-mi în larg
La Tine s-ajung, cântând pe catarg!

La țărmul iubirii, cu turnu-i de veghe
Reflectând în zare peste mii de leghe,
Lumina-Ți divină ce-n raze-ai vărsat
Să fiu lângă Tine, mi-e dorul purtat!

La marea întâlnire, ce v-a fi împlinită
Atât de-așteptată și prea mult dorită,
Să-mi pot exprima bucuria-n cuvinte
Rostită în imnuri de coruri prea sfinte.

Când cerul întreg, suna-va-n cântare
Preamărind biruința-n jertfa Ta mare,
Să fiu împreună, cu îngerii cei sfinți
Ce au fost cu mine, în lungi suferinți.

Să gust din favoarea, mărețelor taine
Veșmântul luminii, să-mi fie iar haine,
În sfânta-Ți prezență să pot să trăiesc
Speranțele sfinte, ce-n suflet nutresc.

Să sorb cu nesaț, din marea-Ți iubire
Și-n suflet să-mi strâng, sfânta fericire,
De-a fi lângă Tine, o Doamne-n vecie,
De viața prea scumpă, să am părtășie!

Simțind împlinirea, făgăduințelor sfinte,
Privind la iubirea-Ți ce-o curge-nainte,
O veșnicie întreagă, să stau și s-admir
Cum ea se revarsă, în torente de mir.

Balsamu-I puternic să văd cum răzbate
Ca un tonic fluid, pulsând viața-n toate
Din Universul mareț, cu lumi și minuni
Ce veșnic, o Doamne, Îți vor fi cununi.

Când vei fi proclamat Împărat al măririi,
La încoronarea finală, ca preț al jertfirii
Ce-ai plătit fără murmur cu viața divină,
Să fiu în oștirile, ce cu drag Ți se-nchină.

Să mă bucur de slava măreției în glorie,
Că-n lupta cea mare-n final de victorie
Asupra pacatului, s-a terminat tragedia,
Ce șazeci de veacuri, a umbrit veșnicia.

Flavius Laurian Duverna